

SAPATIN VARTIJA

SYYS-JOULUKUU 2012

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälinen
lähetyssurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen**

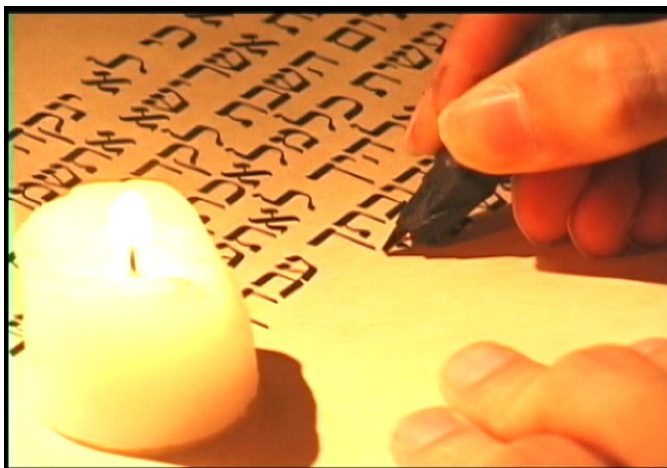
Lähetysyhdistys r.y.

Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:

info@spaup.org www.spaup.org

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

OJENNUKSEN HYLKÄÄMINEN

»Monet halveksivat nyt Jumalan todistuksissa antamaa vilpitöntä ojennusta. Minulle on näytetty, että jotkut ovat tänä aikana menneet niinkin pitkälle, että ovat polttaneet kirjoitetut nuhteen ja varoituksen sanat, kuten tekivät Israelin pahat kuninkaat. Mutta Jumalan uhkausten vastustaminen ei voi estää niiden toteutumista. Herran sanojen uhmaaminen, jotka hän on lausunut valitsemiensa välikappaleiden kautta, tulee vain herättämään hänen vihansa ja vihdoin tuottamaan rikkojalle turmion. Syntisen sydämessä syttyy usein viha sitä välikappaletta kohtaan, jonka Jumala valitsee esittämään nuhteensa. Näin on aina ollut, ja nykyään vallitsee sama henki, joka vainosi Jeremiaa ja heitti hänet vankilaan, koska hän oli Jumalan sanalle kuuliainen.

Työni alusta alkaen, koska minut on kutsuttu esittämään yksinkertaisia, sattuvia todistuksia, nuhtelemaan synneistä eikä säästämään, on ollut sellaisia, jotka ovat vastustaneet todistuksiani ja seuranneet jäljessäni puhuen mieleisiä, sivellen kalkilla ja turmellen työni vaikutusta. Herra antoi tehtäväkseni nuhteen esittämisen, ja sitten jotkut astuivat minun ja kansan väliin tehdäkseen todistukseni tyhjäksi.

Melkein jokaisessa tapauksessa, jolloin nuhde on välttämätön, on sellaisia, jotka kokonaan jättävät huomioonottamatta sen, että Herran Henkeä on murehdutettu ja hänen asiansa joutunut häväistyksi. Nämä säälivät niitä, jotka ansaitsevat nuhteita, koska henkilökohtaisia tunteita on loukattu. Tällainen epäpyhä myötätunto tekee ne, jotka sitä tuntevat, osallisiksi nuhdeltujen syyllisyydestä. Jos nuhdeltu henkilö olisi rauhassa saanut mieltä syntejään, hän yhdeksässä tapauksessa kymmenestä olisi tullut huomaamaan ne ja olisi tehnyt parannuksen. Mutta nämä epäpyhää myötätuntoa tuntevat henkilöt, jotka mielellään sekaantuvat toisten asioihin, käsittävät kokonaan väärin nuhtelijan vaikuttimet ja myös annetun nuhteen, ja osoittamalla myötätuntoa nuhdeltua kohtaan saavat hänet tuntemaan, että häntä on todellakin kohdeltu väärin, ja hänen mielensä nousee kapinaan sitä kohtaan, joka on vain tehnyt velvollisuutensa. Mutta ne, jotka uskollisesti suorittavat vastenmielisen velvollisuutensa tuntien olevansa vastuussa Jumalalle, tulevat saamaan hänen siunauksensa.

Näinä viimeisinä päivinä on joitakin, jotka huutavat: »Puhukaa meille mieluisia, ennustakaa valheita.» Mutta se ei ole minun tehtäväni. Jumala on pannut minut kansansa nuhtelijaksi, ja yhtä varmasti kuin hän on asettanut päälleni raskaan taakan, hän pitää niitä, joille tämä sanoma annetaan,

vastuussa siitä tavasta, jolla he siihen suhtautuvat. Jumalan kanssa ei ole leikkimistä, ja ne, jotka halveksivat hänen työtään, tulevat saamaan tekojensa mukaan. En ole valinnut itselleni tätä epämieluisuutta tehtävää. Tämä työ ei tuo minulle ihmisten suosiota tai kiitosta. Tälle työlle vain harvat antavat arvoa. Mutta niiden, jotka koettavat kaksin verroin raskauttaa työtäni panettelullaan, epäluuloillaan ja epäuskollaan, herättäen täten ennakkoluuloja toisten mielessä Jumalan minulle antamia todistuksia kohtaan ja rajoittaen työtäni, on selvitettävä asiansa Jumalan kanssa. Mutta minä tulen menemään eteenpäin, sitä mukaa kuin Kaitselmus ja veljeni avaavat minulle tien. Lunastajani nimessä ja voimassa olen tekemäni mitä voin. Velvollisuuteni ei ole miellyttää itseäni, vaan tehdä taivaallisen Isäni tahto, joka on antanut minulle työni.

Jos Jumala on antanut minulle sanoman esitettäväksi hänen kansalleen, eivät ne, jotka tahtoisivat estää minua työssäni ja heikentää kansan uskoa sen totuuteen, taistele välikappaletta, vaan Jumalaa vastaan. Ette halveksi ja häväise välikappaletta, vaan Jumalaa, joka on puhunut teille näissä varoituksissa ja nuhteissa. Ihmisten on tuskin mahdollista osoittaa suurempaa halveksuntaa Jumalaa kohtaan kuin halveksia ja hylätä ne välikappalet, jotka hän on määrännyt johtamaan heitä.

TODISTUSTEN HALVEKSIMINEN

Eivät vain ne, jotka julkisesti hylkäävät todistukset tai mielessään epäilevät niitä, ole vaarallisella pohjalla. Valon halveksiminen on sen kieltämistä.

Jotkut teistä tunnustavat sanoillaan nuhteen oikeutuksen, mutta eivät sydämessään ota sitä vastaan. Jatkatte entiseen tapaan, mutta olette vähemmän vastaanottavaisia Jumalan Hengen vaikutukselle, tulette yhä sokeammiksi, teillä on vähemmän viisautta, vähemmän itsehillintää, vähemmän siveellistä voimaa ja vähemmän intoa ja halua hengellisiin asioihin, ja ellette käänny, luovutte viimein kokonaan Jumalasta. Ette ole ratkaisevasti muuttaneet elämäännne, kun teitä on nuhdeltu, koska ette ole nähneet ja käsittäneet luonteenne virheitä ja suurta vastakohtaa oman elämänne ja Kristuksen elämän välillä. Mitä hyödyttävät rukouksenne, kun pidätte vääryyttä sydämässänne? Ellette tee täydellistä muutosta, tulette hyvin pian väsymään nuhteisiin, kuten Israelin lapset, ja heidän tavallaan luopumaan Jumalasta.

Monet toimivat aivan päinvastoin, kuin Jumalan kansalleen antama valo osoittaa, koska he eivät lue kirjoja, jotka sisältävät valoa ja tietoa varoitusten ja nuhteiden muodossa. Tämän maailman huolet, muutien seuraaminen ja hengellisyyden puute ovat kääntäneet heidän huomionsa siitä valosta, jonka

Jumala armossaan on antanut, samalla kuin kirjoja ja lehtiä, joiden sisältö on harhaanvievää, leviää yli maan. Skeptisismi ja epäusko lisääntyvät kaikkialla. Kallisarvoinen valo, joka tulee Jumalan valtaistuimelta, kätketään vakan alle. Jumala pitää kansaansa vastuunalaisena tästä laiminlyönnistä. Hänelle on tehtävä tili jokaisesta valonsäteestä, jonka hän on antanut loistaa tiellemme, joko se sitten on auttanut meitä eteenpäin hengellisissä asioissa tai olemme sen hylänneet, koska oli mieluisampaa noudattaa omaa mieltään.

Kirja »Profetian Henki» (nyt nimeltään »Suuri Taistelu») ja myös Todistukset tulisi hankkia jokaiseen perheeseen, jossa pidetään sapattia, ja sisarten ja veljien tulisi tuntea niiden arvo ja heitä tulisi kehottaa lukemaan niitä. Ei olisi ollut viisasta tehdä näistä kirjoista halpahintaisia, jos niitä hankitaan vain yksi kappale seurakuntaan. Niiden tulisi olla jokaisen perheen kirjastossa, ja niitä tulisi lukea yhä uudelleen. Pidettäköön niitä sellaisessa paikassa, missä monet voivat lukea niitä.

Muistakoot saarnaajat ja kansa, että evankeliumin totuus paaduttaa, milloin se ei pelasta. Valon hylkääminen tekee ihmisistä orjia, jotka ovat sidotut pimeyden ja epäuskon kahleilla. Ihminen, joka päivästä toiseen kieltäytyy kuulemasta armokutsua, voi pian kuunnella mitä hartaimpia vetoomuksia tuntematta värähdystäkään sielussaan. Jumalan työntekijöinä me tarvitsemme enemmän syvää hurskautta ja vähemmän itsekorotusta. Mitä enemmän omaa minää korotetaan, sitä enemmän usko Jumalan Hengen todistuksiin heikkenee. Ne, jotka täysin luottavat itseensä, näkevät yhä vähemmän Jumalaa hänen henkensä todistuksissa.

MITEN NUHTEET ON OTETTAVA VASTAAN

Niiden, joita Jumalan Henki nuhtelee, ei tulisi nousta halpaa välikappaletta vastaan. Jumala on puhunut, eikä erehtyvä ihminen, pelastaakseen heidät turmiosta. Inhimillisestä luonnosta ei tunnu mieluisalta ottaa vastaan nuhteita, eikä ihmissydämen, jota Jumalan Henki ei ole valaissut, ole mahdollista käsittää nuhteen tarpeellisuutta tai siunausta, jonka se on tuova mukanaan. Kun ihminen taipuu kiusaukseen ja antautuu syntiin, hänen mielensä pimenee. Hänen siveellinen arvostelukykynsä turmeltuu. Hän ei välitä omantunnon varoituksista, ja sen ääni kuuluu yhä epäselvemmin. Hän vähitellen menettää kykynsä tehdä erotusta oikean ja väärän välillä, kunnes hänellä ei ole mitään todellista käsitystä suhteestaan Jumalaan. Hän voi noudattaa uskonnon muotoja ja innokkaasti pitää kiinni opinkappaleista, mutta sen henki puuttuu. Hänen tilaansa kuvaa totinen todistaja seuraavasti: »Sinähän sanot: Olen rikas,

olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että sinä se viheliäinen olet ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.» Kun Jumalan Henki nuhtelevan sanoman välityksellä selittää, että hänen tilansa on tällainen, ei hän voi nähdä, että sanoma on totta. Onko hänen sen vuoksi hylättävä varoitus? Ei. Jumala on antanut kylliksi todistuksia, niin että kaikki, jotka tahtovat, voivat saada varmuuden Todistusten luonteesta, ja myönnettyään niiden olevan Jumalasta heidän velvollisuutensa on vastaanottaa nuhde, vaikka he itse eivät näkisikään menettelynsä synnillisyyttä. Jos he täysin käsittäisivät tilansa, miksi nuhde olisi silloin tarpeellinen? Koska he eivät sitä tunne, Jumala arnessaan esittää sen heille, niin että he voivat katua ja tehdä parannuksen, ennen kuin se on liian myöhäistä. Ne, jotka halveksivat varoitusta, jäävät sokeuteen, joka johtaa itsepetokseen, mutta ne, jotka ottavat siitä vaarin ja innokkaasti ryhtyvät panemaan pois syntejään saadakseen tarvitsemansa armon, avaavat sydämensä oven, jotta rakas Vapahtaja tulisi sisään ja asuisi heissä. Ne, joilla on läheisin yhteys Jumalaan, tuntevat hänen äänensä, kun hän puhuu heille. Ne, jotka ovat hengellisiä, käsittävät hengellisiä asioita. Sellaiset ovat kiitollisia siitä, että Jumala on näyttänyt heille heidän virheensä»

Daavid oppi viisautta Jumalan menettelystä häntä kohtaan ja taipui nöyrästi Korkeimman kuritukseen. Profeetta Naatanin tarkka kuvaus hänen todellisesta tilastaan sai Daavidin tuntemaan omat syntinsä ja auttoi häntä luopumaan niistä. Hän otti nöyrästi vastaan neuvon ja nöyryyi Jumalan edessä. Hän huudahtaa: »Herran laki on täydellinen; se virvoittaa sielun.»

»Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat osallisiksi tulleet, niin silloinhan ette ole oikeita lapsia.» Herramme on sanonut: »Kaikkia, joita minä pidän rakkaina, niitä minä nuhtelen ja kuritan.» »Mikään kuritus ei tosin sitä saadessa tunnu olevan iloksi, vaan murheeksi, mutta jälkeensä se antaa vanhurskauden rauhanhedelmän niille, jotka sen kautta ovat harjaantuneet.» Vaikka kuritus on kovaa, se osoittaa Isän hellää rakkautta, »jotta me tulisimme hänen pyhydestään osallisiksi».

EPÄOIKEUTETTU EROTUS

Jotkut ovat sitä mieltä, että elleivät Herran palvelijansa välityksellä antamat varoitukset ja nuhteet tule erikoisena näkynä kussakin yksityistapauksessa, niillä ei ole enempää merkitystä kuin muista lähteistä tulevilla neuvoilla ja varoituksilla. Joissakin tapauksissa väitetään, että esittäessäni todistuksen seurakunnille tai yksilöille, olen saanut aiheen kirjoittaa saatuaani seurakunnan jäseniltä kirjeitä. Ovatpa jotkut väittäneet, että todistukset, jotka on esitetty

Jumalan Hengen antamina, olivat vain omien ajatusteni ilmaus, joka perustui inhimillisistä lähteistä saatuihin tietoihin. Tämä väite on aivan väärä. Jos kuitenkin vastaukseksi johonkin kysymykseen, väitteeseen tai vetoomukseen seurakuntien tai yksilöiden taholta on kirjoitettu todistus, joka esittää Jumalan näistä asioista antaman valon, ei se seikka, että se on tällä tavoin syntynyt, millään tavoin vähennä sen pätevyyttä tai merkitystä. Linaan »Todistuksesta 31» muutamia kappaleita, jotka koskettelevat juuri tätä kohtaa:

»Miten oli apostoli Paavalin laita? Kloen perheväeltä saadut uutiset Korintton seurakunnan tilasta saivat hänet kirjoittamaan ensimmäisen kirjeensä tuolle seurakunnalle. Hän oli saanut yksityiskirjeitä, joissa asiat esitettiin sellaisina kuin ne olivat, ja vastauksessaan hän määritteli yleisiä periaatteita, joiden noudattaminen korjaisi vallitsevan pahan. Hyvin hellästi ja viisaasti hän kehottaa heitä kaikkia yksimielisyyteen, jottei heidän keskuudessaan olisi eripuraisuutta.

Paavali oli Jumalan innoittama apostoli, eikä Herra kuitenkaan aina ilmaissut hänelle juuri kansansa todellista tilaa. Henkilöt, joita seurakunnan menestys kiinnosti ja jotka näkivät jotakin paha hiipivän siihen, esittivät asian hänelle, ja aikaisemmin saamansa valon perusteella hän saattoi arvostella näiden asioiden todellisen luonteen. Vaikka Herra ei ollut antanut hänelle uutta ilmestystä tuota erikoistapausta varten, eivät ne, jotka todella etsivät valoa, hylänneet hänen sanomaansa tavallisena kirjeenä. Eivät todellakaan. Herra oli näyttänyt hänelle, mitä vaikeuksia ja vaaroja syntyisi seurakunnissa, niin että kun niitä alkoi esiintyä, hän tiesi hyvin miten käsitellä niitä.

Hänet oli asetettu seurakunnan vaalijaksi, ja hänen oli valvottava sieluja kuten sellaisen, jonka on tehtävä tili Jumalalle, — eikö hänen siis tullut ottaa vaarin tiedoista, jotka koskivat heidän riitojaan ja eripuraisuuttaan? — Aivan varmasti, ja heille lähetetty nuhde oli kirjoitettu juuri yhtä paljon Jumalan Hengen vaikutuksen alaisena kuin olivat hänen kirjeensäkin. Mutta kun nuhteet saatiin, eivät kaikki halunneet tehdä parannusta. Heidän mielestään Jumala ei ollut puhunut heille Paavalin kautta, vaan tämä oli esittänyt heille vain oman mielipiteensä ihmisenä, ja he pitivät omaa mielipidettään yhtä hyvänä kuin Paavalinkin. Niin on monen laita kansamme keskuudessa, jotka ovat poikenneet pois vanhoilta poluilta ja seuranneet omaa ymmärrystään.»

Kun kansamme ottaa tämän asenteen, silloin ei Jumalan profetian Hengen välityksellä antamalla erikoisilla varoituksilla ja neuvoilla voi olla mitään vaikutusta, niin että heidän elämänsä ja luonteensa uudistuisivat. Herra ei anna

näkyä kutakin yksityistapausta varten, joka saattaa syntyä erilaisissa olosuhteissa hänen kansansa keskuudessa työn kehittyessä. Mutta hän on näyttänyt minulle, että hänen menettelytapansa seurakuntaansa nähden menneinä aikoina on ollut teroittaa valittujen palvelijainsa mieleen hänen työnsä ja yksityisten ihmisten tarpeita ja vaaroja ja antaa heille tehtäväksi neuvoa ja varoittaa.

Niinpä monessa tapauksessa Herra on antanut minulle valoa, joka koskee seurakunnan jäsenten erikoisia luonteen-virheitä, ja niistä koituvia vaaroja sekä asianomaiselle että Jumalan työlle, ellei näitä virheitä korjata. Huonot taipumukset saattavat määrättyissä olosuhteissa kehittyä voimakkaiksi ja lujittua, sekä vahingoittaa Jumalan asiaa ja tuottaa asianomaiselle turmion. Joskus, kun erityinen vaara uhkaa Jumalan työtä tai joitakin yksilöitä, minulle tulee Herralta ilmoitus joko unessa tai yön näyssä, ja nämä tapaukset esiintyvät elävästi mielessäni. Kuulen äänen sanovan: »Nouse ja kirjoita, nämä sielut ovat vaarassa.» Tottelen Jumalan Hengen ääntä, ja kynäni kuvaa heidän todellisen tilansa. Kun matkustan ja seison ihmisten edessä eri paikoissa, Herran Henki tuo selvästi mieleeni tapaukset, jotka minulle on näytetty, herättäen ne uudelleen eloon.

Viimeisten neljänkymmenenviiden vuoden ajan Herra on ilmaissut minulle työnsä tarpeet sekä yksityisten ihmisten tilan kaikissa heidän kokemustensa eri vaiheissa, osoittaen, missä ja miten he ovat epäonnistuneet kristillisen luonteen muodostamisessa. Minulle on näytetty satoja tapauksia ja selvästi esitetty, minkä Jumala hyväksyy ja minkä hän tuomitsee. Herra on näyttänyt minulle, että tietyn menettelytavan noudattaminen ja tiettyjen luonteenpiirteiden helliminen tuottaa tiettyjä tuloksia. Hän on täten harjaannuttanut ja kasvattanut minua, jotta voisin nähdä sieluja uhkaavat vaarat ja neuvoa ja varoittaa hänen kansaansa antamalla käskyn käskyn päälle, säännön säännön päälle, jotta he eivät olisi tietämättömiä Saatanan juonista ja joutuisi hänen pauloihinsa.

Työ, jonka Herra on erikoisesti antanut tehtäväkseni, on kehottaa nuoria ja vanhoja, oppineita ja oppimattomia itse tutkimaan Raamattua, teroittaa kaikille, että Jumalan sanan tutkiminen avartaa mieltä ja kehittää jokaista kykyä saattaen järjen kykeneväksi tutkistelemaan syvällisiä ja kauaskantavia totuuskyksymyksiä; vakuuttaa kaikille, että selvä Raamatun tieto voittaa kaiken muun tiedon tehden ihmisen sellaiseksi, kuin Jumala on hänet aikonut. »Sinun sanasi selitys valaisee, se antaa yksinkertaiselle ymmärrystä.» Voinko nyt, saatuani valoa tutkimalla hänen sanaansa, saatuani tietoa yksityisistä

tapauksista hänen kansansa keskuudessa kaikissa olosuhteissa ja erilaisissa kokemuksissa, olla yhtä tietämätön, yhtä epävarma ja sokea hengellisesti, kuin olin näiden kokemusteni alkaessa? Voivatko veljeni sanoa, että sisar White on ollut niin huono oppilas, ettei hänen arvostelukykyänsä tässä suhteessa ole yhtään parempi, kuin ennen kuin hän tuli Kristuksen kouluun harjoitettavaksi ja kasvatettavaksi erikoista työtä varten? Enkö ole yhtään viisaampi Jumalan kansan velvollisuuksiin ja vaaroihin nähden kuin ne, joille näitä asioita ei ole koskaan esitetty? En halua häpäistä Luojaani myöntämällä, että kaikki tämä valo, hänen voimansa ilmeneminen työssäni ja kokemuksissani on ollut turhaa, ettei se ole kehittänyt arvostelukykyäni tai tehnyt minua sopivammaksi hänen työhönsä.

Kuinka voisin olla levollinen, kun näen ihmisten menettelevän juuri sillä tavalla tai hellivän juuri niitä luonteen-piirteitä, jotka ovat saattaneet muut sielut vaaraan ja vahingoittaneet Jumalan työtä? Kun näen arkoja sieluja, joita painaa tunne puutteellisuuksistaan, mutta jotka kuitenkin tunnontarkasti koettavat tehdä, minkä Jumala on sanonut olevan oikein, ja kun tiedän Herran hyväksyen katsovan heidän vilpittömiä ponnistuksiaan, enkö lausuisi rohkaisevaa sanaa näille vapiseville sieluraukoille? Vai olisinko rauhassa, koska kutakin yksityistapausta ei ole näytetty minulle välittömästi näyssä?

»Jos taas vartija näkee miekan tulevan, mutta ei puhalla pasuunaan eikä kansa saa varoitusta, ja miekka tulee ja ottaa pois jonkun sielun heistä, on hän otettu pois synnistänsä, mutta hänen verensä minä vaadin vartijan kädestä. Ja sinä, ihmislapsi! Minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet sanan minun suustani, on sinun varoitettava heitä minun puolestani. Jos minä sanon jumalattomalle: jumalaton, sinun on kuolemalla kuoltava, mutta sinä et puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen tiestänsä, niin se jumalaton kuolee synnissänsä, mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi. Mutta jos sinä varoitat jumalatonta hänen tiestänsä, että hän kääntyisi siltä pois, eikä hän tieltänsä käänny, niin hän kuolee synnissänsä, mutta sinä olet sielusi pelastanut.»

Eräässä äskettäin saamassani näyssä minut asetettiin ihmisjoukon eteen, joista jotkut koettivat poistaa erään hyvin vakavan todistuksen vaikutusta, jonka olin heille antanut. He sanoivat: »Me uskomme sisar Whiten todistukset, mutta kun hän kertoo meille asioista, joita hän ei ole suoraan näyssä nähnyt kysymyksessä olevaa erikoista tapausta varten, eivät hänen sanansa merkitse meille enempää kuin kenen muun henkilön sanat tahansa.» Herran Henki tuli päälleni, ja nousin ja nuhtelin heitä Herran nimessä. Toistin pääkohdittain sen,

mitä yllä olen sanonut vartijasta. Sanoin: »Tämä sopii teihin ja minuun.»

Jos ne, joille nämä vakavat varoitukset on osoitettu, sanovat: Se on vain sis. Whiten oma mielipide, minä haluan edelleen seurata omaa käsitystäni», ja jos he jatkuvasti tekevät juuri sitä, mitä heitä kiellettiin tekemästä, niin he osoittavat halveksivansa Jumalan neuvoa, ja seuraus on juuri se, minkä Jumalan Henki on näyttänyt minulle sen olevan: Jumalan työ kärsii vahinkoa ja he itse joutuvat tuhon omiksi. Muutamat, jotka haluavat lujittaa asemaansa, esittävät todistuksista lausuntoja, joiden he luulevat tukevan omia käsityksiään, ja tulkitsevat ne mahdollisimman voimakkaalla tavalla, mutta sen, mikä tekee heidän menettelytapansa kyseenalaiseksi tai mikä ei sovellu heidän mielipiteihinsä, he julistavat sisar Whiten mielipiteiksi, kieltäen sen jumalallisen alkuperän ja asettaen sen samalle tasolle kuin omat käsityksensä.

Jos te, veljeni, jotka olette tunteneet minut ja työni monta vuotta, asetutte sille kannalle, etteivät minun neuvoni ole arvokkaampia kuin niiden neuvot, jotka eivät ole saaneet erikoista kasvatusta tätä työtä varten, älkää silloin pyytäkö minua kanssanne yhteistyöhön, sillä jos otatte tämän asenteen, te ehdottomasti toimitte työni vaikutusta vastaan. Jos tunnette voivanne yhtä turvallisesti seurata omia mielijohteitanne kuin Jumalan valitseman palvelijan antamaa valoa, niin vaara on teidän puolellanne. Teidät tuomitaan, koska hylkäätte taivaan teille lähettämän valon.

Ollessani eräässä paikassa Herra tuli luokseni yöllä ja puhui ihania rohkaisun sanoja työstäni, toistaen saman sanoman, joka oli annettu minulle useita kertoja aikaisemmin. Viitaten niihin, jotka ovat kääntyneet pois heille lähetetystä valosta hän sanoi: »Halveksiessaan todistuksia, jotka minä olen antanut esitettäväiksesi, ja hylätessään ne, he eivät halveksi sinua, vaan minua, sinun Herraasi.»

Jos ne, jotka ovat uppiniskaisia ja täynnä omanarvontuntoa, saavat estämättä jatkaa tietään, mihin tilaan seurakunta joutuukaan? Miten näiden lujatahtoisten, kunnianhimoisten ihmisten virheet voidaan korjata? Millä keinoin Jumala voi saavuttaa heidät? Miten hän saattaa seurakunnan oikeaan tilaan? Mielipide-eroavaisuuksia syntyy lakkaamatta, ja usein tapahtuu seurakunnasta luopumisia. Kun ristiriitoja tai eripuraisuutta syntyy, kumpikin puoli väittää olevansa oikeassa ja puhtain omintunnon, eivätkä he halua niiden neuvovan heitä, jotka kauan ovat kantaneet työn taakkaa ja joita he tietävät Herran johtaneen. Valoa on lähetetty poistamaan heidän pimeytensä, mutta he ovat liian ylpeitä sydämeltään ottaakseen sen vastaan, ja he valitsevat pimeyden. He halveksivat Jumalan neuvoa, koska se ei sovellu yhteen heidän

käsitystensä ja suunnitelmiensa kanssa eikä suosi heidän huonoja luonteenpiirteitään. Jumalan Hengen työ, joka saattaisi heidät oikeaan asemaan, jos he hyväksyisivät sen, ei tapahdu sillä tavalla, että se miellyttäisi heitä ja imartelisi heidän omaa vanhurskauttaan. Jumalan antama valo ei heistä ole valoa, ja he vaeltavat pimeydessä. He väittävät, ettei tule luottaa enemmän sellaisen henkilön arvostelukykyyn, jolla on niin pitkäaikaiset kokemukset ja jota Herra on opettanut ja käyttänyt erikoiseen työhön, kuin kenen tahansa muun arvostelukykyyn. Onko Jumalan tarkoitus, että he tekisivät näin, vai onko se kaiken vanhurskauden vihollisen erikoista työtä pitääkseen sieluja eksyksissä ja kietoakseen heidät niin lujilla erehdysten kahleilla, ettei niitä voi murtaa, koska he ovat asettuneet niiden keinojen ulkopuolelle, joita Jumala on määrännyt käytettäväksi seurakunnassaan?

Kaikkina maailmanaikoina Herra on seurakunnalleen antanut nuhteita, varoituksia ja ojennuksia. Kristuksen aikana itsevanhurskaat fariseukset halveksivat näitä nuhteita ja hylkäsivät ne väittäen, etteivät he tarvitse sellaisia nuhteita ja että heitä kohdeltiin väärin. He eivät tahtoneet ottaa vastaan Herran sanaa hänen palvelijainsa välityksellä, koska se ei miellyttänyt heidän luonnollisia taipumuksiaan. Jos Herra meidän aikanamme antaisi juuri tälle ihmisluokalle näyn osoittaen heidän virheensä, nuhdellen heidän itse vanhurskauttaan ja tuomiten heidän syntinsä, he nousisivat kapinaan, kuten Nasaretin asukkaat, kun Kristus osoitti heille heidän todellisen tilansa.

Elleivät nämä henkilöt nöyryyttä sydäntään Herran edessä, jos he kuuntelevat Saatanan ehdotuksia, epäily ja epäusko valtaavat heidän sielunsa, ja he näkevät kaiken väärässä valossa. Kun epäilyksen kylvö kerran kylvetään heidän sydämeensä, he saavat niittää runsaan sadon. He eivät voi luottaa eivätkä uskoa totuuksiin, jotka ovat selviä ja ihania sellaisille, jotka eivät ole kasvattaneet itseään epäuskoon. Ne, jotka harjoittavat mielensä kaikkialla etsimään epäilyn aihetta ja esittävät näitä ajatuksia toisillekin, tulevat aina sitä löytämään. He epäilevät ja arvostelevat kaikkea, mikä tulee esiin totuuden paljastuessa, he arvostelevat toisten työtä ja asemaa, arvostelevat jokaista työhaaraa, jossa he eivät itse ole osallisia. He iloitsevat toisten virheistä ja erehdyksistä, »kunnes», sanoi enkeli, »Herra Jeesus on lähtevä välitystyöstään taivaallisessa pyhäkössä ja pukeutuva koston vaatteisiin ja yllättävä heidät heidän epäpyhässä juhlassaan, ja he huomaavat olevansa valmistumattomia Karitsan hääaterialle.» Heidän makunsa on niin turmeltunut, että he ovat taipuvaisia arvostelemaan jopa Herran pöytää hänen valtakunnassaan.

Onko Herra koskaan ilmaissut näille itsensä pettäneille, etteivät hänen

antamansa nuhteet tai ojennukset merkitse mitään, elleivät ne tule välittömän näyn kautta? Viivyn tässä asiassa, koska se kanta, jolle monet nyt siihen nähden asettuvat, on Saatanan petos sielujen tuhoamiseksi. Kun hän on kietonut ja heikentänyt heidät viisasteluillaan, niin etteivät Jumalan Hengen nuhteet tee heihin mitään vaikutusta, hänen voittonsa heistä on täydellinen. Jotkut, jotka sanovat olevansa vanhurskaita, tulevat Juudaksen tavoin pettämään Herransa hänen katkerimpien vihollistensa käsiin. Nämä itseensä luottavat ihmiset, jotka ovat päättäneet kulkea omaa tietään ja puolustaa omia käsityksiään, tulevat yhä pahemmiksi, kunnes he tekevät mitä tahansa mieluummin kuin luopuvat omasta tahdostaan. He kulkevat sokeasti eteenpäin huonolla tiellä, mutta petettyjen fariseusten tavoin he ovat joutuneet niin harhaan, että he luulevat tekevänsä Jumalalle palveluksen. Kristus kuvasi, mitä muuan ihmisluokka tulee tekemään, kun heillä on tilaisuus paljastaa todellinen luonteensa: »Antavatpa vanhemmatkin ja veljet ja sukulaiset ja ystävät teidät alttiiksi; ja muutamia teistä he tappavat.»

Jumala on antanut minulle selvän, vakavan kokemuksen työssään, ja voitte olla varmat siitä, että niin kauan kuin elän, en tule lakkaamaan varoittamasta, kun Jumalan Henki minua siihen kehottaa, joko ihmiset sitten kuulevat tai ovat kuulematta. Minussa ei itsessäni ole erikoista viisautta, olen vain välikappale Herran kädessä suorittaakseni työn, jonka hän on antanut tehdäkseni. Ohjeet, joita olen antanut sanoin ja kirjoituksin, ovat olleet ilmaus valosta, jonka Jumala on minulle antanut. Olen koettanut esittää teille periaatteita, joita Jumalan Henki jo vuosia on teroittanut mieleeni ja kirjoittanut sydämeeni.

Ja nyt, veljet, pyydän teitä, ettette asetu minun ja kansan väliin ja käännä pois sitä valoa, jonka Jumala haluaisi heille antaa. Älkää arvosteluillanne riistäkö todistuksilta kaikkea niiden voimaa ja merkitystä. Älkää luulko voivanne paloitella niitä omien käsitystenne mukaan väittäen, että Jumala on antanut teille kyvyn erottaa mikä valo on taivaasta ja mikä on vain inhimillisen viisauden ilmaus. Elleivät todistukset ole sopusoinnussa Jumalan sanan kanssa, hylätkää ne. Kristusta ja Belialia ei voida yhdistää. Kristuksen tähden, älkää hämmentäkö ihmisten mieliä inhimillisellä viisastelulla ja epäilyllä ja näin tehkö tyhjäksi työtä, jonka Herra tahtoisi tehdä. Älkää hengellisen arvostelukyvyn puutteellanne tehkö tästä Jumalan työstä kompastuskiveä, johon molemmat kompastuvat ja lankeavat ja »joutuvat paulaan ja ansaan». Tod. seur. I, 53-65.

Jumalan johdatukset

“Mutta Naeman vihastui ja meni matkaansa sanoen: "Katso, minä luulin hänen edes tulevan ja astuvan esiin ja rukoilevan Herran, Jumalansa, nimeä, heiluttavan kättänsä sen paikan yli ja niin poistavan pitalin. Eivätkö Damaskon virrat, Abana ja Parpar, ole kaikkia Israelin vesiä paremmat? Voisinhan minä yhtä hyvin peseytyä niissä tullakseni puhtaaksi." Ja hän kääntyi ja meni tiehensä kiukustuneena.” 2. Kun. 5:11, 12.

Vihaisena Naeman antoi käskyn kääntyä takaisin. Hänen palvelijansa olivat hyvin surullisia. Nyt hän on niin lähellä päämääräänsä - ja hän kääntyy takaisin. Miten ikävää se on! Elisan sanoma kuului selvästi: “Peseydy seitsemän kertaa - niin lihasi tulee entisellensä!” Nyt hän ei halua täyttää tätä yksinkertaista ohjetta.

Nyt sairaalloinen ja kuolevainen haluaa mennä takaisin kotiin. Palvelijat neuvottelevat keskenänsä - ja sitten yksi niistä puhuu kaikkien puolesta hänelle: “Isäni, jos profeetta olisi määrännyt sinulle jotakin erinomaista, etkö tekisi sitä? Saati sitten, kun hän sanoi sinulle ainoastaan: 'Peseydy, niin tulet puhtaaksi'.” 2. Kun. 5:13.

Miten hienosti ja rakkaudellisesti sanottu! Kuitenkin miten selvästi ja päättäväisesti. Naeman kuuntelee rakkauden ääntä herättäviä sanoja. Hän näkee pyytäviä silmiä. “Mutta hän saattoi parantua vain noudattamalla tarkoin profeetan ohjeita. Vain aulis tottelevaisuus toisi toivotun tuloksen. Naemanin palvelijat pyysivät häntä tekemään sen, mitä Elisa käski.” P. ja kun. s. 173.

Sitten hän päätti mennä Jordaniin, täyttääkseen heidän toivomuksensa. Hän suostui siihen. Heidän rakkautensa sai aikaan hänessä. Hän laskeutui vaunusta ja meni peseytymään Jordaniin.

Tänä päivänä haluamme oppia jotakin Naemanin palvelijoista. Haluamme oppia, miten tärkeää ja miten siunattua on vaikuttaa ihmisiin. Ehkä sanot, niin kuin monet sanovat: Tätä ei saa tehdä. Ei saa suostutella ketään! Ei saa määrätä toista ihmistä. Hänen tulee saada itse päättää. Aivan oikein. Mutta, jos hän ei tee ratkaisua? Silloin saa puhua hänelle, ja tehdä vaikutus häneen. Aivan varmasti.

Katso saatana houkuttelee ihmisiä joka päivä pahaan, ja monet ihmiset auttavat häntä siinä. Tätä tapahtuu päivittäin maailmassa. Jokainen ihminen, joka toimii pahalaisen apurina on hänen lähetystyöntekijänsä. Sinä tiedät tämän varmasti.

Jokaisen Jumalan lapsen tulee toimia Herra Jeesuksen työaseena, tämä

tarkoittaa johdattaa ihmisiä Hänen luoksensa. Kaikkien uskovaisten tulee tehdä, mitä voi ja vaikuttaa ihmisiin, että he pyhittävätkin itsensä Vapahtajalle. Heitä pitää johdattaa pelastuksen tielle ja ne jotka suostuvat siihen, kerran ikuisuudessa he tulevat kiittämään meitä.

Kerran työkokouksessa mainittiin lause: Saarnamme tulee olla lyhyt ja ytimekäs mutta ei loukkaava. Minkälaisia ajatuksia tulee teille tämän lauseen johdosta? Minun pitää tunnustaa, että minulle on aivan se ja sama, pitävätkö minua äkkipikaisena tai loukkaavana, jos ihmiset vain tulevat kääntymykseen. Jos joku kiireellisyyteni takia tulee kääntymykseen, silloin en pelkää, että tässä ajassa tai ikuisuudessa hän tulee syyttämään minua tästä. Varmasti sellaista ei tule tapahtumaan. Mutta pikemminkin pelkään, että joku ihminen ikuisuudessa voisi sanoa: Oi, jos olisit puhunut vain vähän enemmän! Minä olin melkein jo tehnyt päätökseni! Halusin kuulla vain vähän lisää! Silloin olisin tehnyt parannuksen!”

Haluan selvittää tätä eräällä esimerkillä, että ihminen ei saisi olla niin epäröivä, kun kyseessä on pelastus.

Kun näet lapsen, joka leikkii rautatiellä ja juna on tulossa. Mitä tekisit nyt? Juoksetko nyt äidin luokse sanomaan: ”Rakas rouva, ettekö halua sanoa lapsellenne, että lähtisi pois vaarallisesta paikasta? Te olette hänen äitinsä. Se on teidän velvollisuutenne, sanoa siitä lapsellenne!” Mutta sinä aikana lapsi olisi jo jäänyt junan alle!

Jos sinä olisit ensiksi puhunut äidin kanssa ja hän hyväksyisi sen, vaan äkkiä menisit lapsen luo ja ottaisit hänet pois junan edestä. Ehkä tartuit hänen käteensä niin voimakkaasti, että tuli mustelmia. Vaikka tämä aiheutti kipuja lapselle, olen varma, että äiti ei syyttäisi sinua, tämän johdosta, vaan hän tulisi kiittämään, koska pelastit hänen lapsensa. Älä ole epäröivä, kun kyseessä on ihmisen pelastaminen! Olkaamme ahkeria, suostuttamaan ihmisiä antamaan sydämensä ja elämänsä Herralle. Jumala on antanut niin vakavia sanoja, Hesekielin kautta.

“Ja sinä, ihmislapsi! Minä olen asettanut sinut Israelin heimolle vartijaksi. Kun kuulet sanan minun suustani, on sinun varoitettava heitä minun puolestani. Jos minä sanon jumalattomalle: jumalaton, sinun on kuolemalla kuoltava, mutta sinä et puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen tiestänsä, niin se jumalaton kuolee synnissänsä, mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi. Mutta jos sinä varoitat jumalatonta hänen tiestänsä, että hän kääntyisi siltä pois, eikä hän tieltänsä käänny, niin hän kuolee synnissänsä, mutta sinä olet sielusi pelastanut.” Hes. 33:7-9

Voi olla, että vakuuttamisesi ei auta. Kuitenkin sinä pelastat oman sielusi, koska olet täyttänyt velvollisuutesi. Silloin olet puhdas sen sielun verestä. Mutta, jos vakuuttamisesi auttaa?

Oi, mikä kallisarvoinen palkka! Miten monta on olemassa, jotka haluavat parempaa elämää, mutta he ajattelevat kaikkea muuta. Kun heitä suostutellaan silloin he suorittavat palvelusta.

Tietysti en tarkoita, että vaivataan ja muokataan ihmistä siihen asti hän lopulta vastaa myönteisesti, päästääkseen kärsimyksestä. Minä tarkoitan ettei heti anneta periksi, Naemanin tavoin lähtee masentuneena pois. Koskaan ei saa nopeasti ja helposti antaa periksi ihmisille, vaan koittaa rakkaudella saavuttaa heidät. Tätä Naemanin palvelijat tekivät, ja he voittivat. Heidän herransa astui vaunusta alas ja meni Jordaniin, ja hän sai pelastuksen. Miten Naeman tämän jälkeen puristi palvelijansa kättä kiittääkseen, koska hänen piti kiittää palvelijoitansakin parantumisestaan! Tytön tiennäyttäminen ei olisi auttanut eikä profeetan sanoma olisi auttanut, jos palvelijat eivät olisi suostutelleet häntä. Älä koskaan ajattele rakas sydän: Tästä ihmisestä minun ei tarvitse huolehtia, hänellä on niin hyvä saarnaaja, tai hän tuntee jo tien niin hyvin, hän pärjää niinkin! Älä ajattele sillä tavalla. Voi olla, että riippuu juuri sinusta ja sinun palveluksestasi, että juuri sinä sanoisit viimeinen sanan, auttaaksesi tätä ihmistä tekemään päätöksen Opi tänään Naemanin palvelijoista, miten suostutetaan rakkaudella.

“Niin hän meni ja kastautui Jordaniin seitsemän kertaa, niin kuin Jumalan mies oli sanonut; ja hänen lihansa tuli entisellensä, pienen pojan lihan kaltaiseksi, ja hän tuli puhtaaksi. Sitten hän palasi Jumalan miehen luo, hän ja koko hänen joukkonsa, meni sisälle, astui hänen eteensä ja sanoi: "Katso, nyt minä tiedän, ettei Jumalaa ole missään muualla maan päällä kuin Israelissa. Ota siis vastaan jäähyväislahja palvelijaltasi." ” 2. Kun. 5:14, 15.

Naemanin palvelijat suurella rakkaudella ja pyytämällä puhuivat hänen kanssaan, että lopussa hän suostui täyttämään heidän toivomuksensa ja pyyntönsä. Hän astui alas vaunusta ja meni Jordaniin. Sitten hän sukelsi Jordaniin. Nousi jälleen muuttumattomana. Toisen kerran ja jälleen muuttumattomana. Näettekö? Ei auta mitään, varmasti hän huusi palvelijoilleen. Seitsemän kertaa herra seitsemän kertaa! he sanoivat hänelle.

Ja enemmän hänen palvelijaansa rakkauden vuoksi, kuin Elian sanan tottelevaisuuden tähden, hän sukelsi seitsemän kertaa. Yhtäkkiä seitsemännen kerran jälkeen hän nousi vedestä, silloin hänen ihonsa ja lihaksensa oli niin puhtaat kuin nuorella pojalla, jokainen spitaalini jälki oli hävinnyt, hän oli ehjä

ja terve.

“Mutta usko voitti, ja kopea aramilainen alistui ylpeän mielensä taipumaan Herran ilmoitettuun tahtoon.” P. ja kun. 173. Mikä ihmeellinen ja autuas hetki!

Kuoleman tuomio, joka niin kauan roikkui hänen ihossaan, otettiin keralla pois. Hänet saatiin takaisin onnen elämään, hänen kuninkaansa ja kansaansa, hänen vaimonsa ja lapsensa saivat hänet takaisin. Puhtaana! Tämä oli ihmeellistä. Ei pelkästään spitaali oli hävinnyt, vaan myös jäsenet, jotka oli jo mädäntyneet ja pudonneet, olivat palautuneet. Ne olivat taas paikallaan. Ehkä sormetkin olivat kuolleet ja nyt ne olivat paikallaan! Korvat ja varpaat! Oi, ihmeellistä, autuuden hetki! Mikä vaikutus seitsemänkertaisella kastautumisella Jordanissa oli. Jordan ei puhdistanut ainoastaan spitaalia, vaan myös Naemanin koko pakanallisuus meni Jordan joen syvyyteen.

Täydellinen uudistuminen

Naeman nousi vedestä keholtaan ja sielultaan puhtaana ihmisenä. Kaikki oli tullut toiseksi. Ensiksi hän lähti Elisan luota vihaisena ja masentuneena. Nyt hänen ensimmäinen ajatuksensa on kiittää profeettaa pelastuksesta, jonka hän koki. Ensiksi hän oli ylpeä ja ylimielinen. Elisan pitäisi kunnioituksella ottaa hänen vierailunsa ja tulla ulos häntä vastaan. Nyt kiireesti hän hyppää vaunusta alas ja menee kumarassa hytin matalan oven kautta sisään. Ei ole jälkeäkään ylimielisyydestä ja ylpeydestä! Kenraali on tullut aivan toiseksi mieheksi.

Mikä aiheutti täydellisen muutoksen? Seitsemänkertainen kastautuminenko Jordaniin? Tiedätkö mistä Jordan on esikuva? Jeesuksen verestä.

Niin kuin Naeman sukelsi Jordaniin ja koki pelastuksen ja terveyden, niin meidänkin pitää ja saamme sukeltaa Jeesuksen vereen, kokeaksemme täydellisen ja ihmeellisen pelastuksen, jonka Jeesus on hankkinut ja tämä on Hänen veressään meitä varten. Seitsemän kertaa. Luvulla seitsemän on erikoinen tarkoitus Pyhissä Kirjoituksissa. Tässäkään tapauksessa se ei ollut sattumalta määrätty luku. Luku seitsemän osoittaa rajatonta runsautta. Sukeltaa seitsemän kertaa Jordaniin tarkoittaa kokea kokonainen ja täydellinen pyhitys ja apu. Tämän Naeman koki. Kehoon ja sieluun nähden hän tuli terveeksi. Sydän ja elämä tulivat uudistettua. Niin mekin saamme sukeltaa Jeesuksen vereen Jordanilla seitsemän kertaa, tämä tarkoittaa, saamme täydellistä terveyttä, ihanan pelastuksen, jotka Jeesus osti meille.

Se on jotakin kallisarvoista ja ihanaa, syntien anteeksi saaminen. Koko menneisyyden syyllisyydet poistetaan ja ne ovat sovitettu Karitsan veressä. Ei

ole väliä sillä, mitä ihminen on tehnyt, mitä ihminen on ollut. Jeesuksen veri sovittaa myös veriruskeat synnit. Se on kallisarvoinen totuus. “Jossa meillä on lunastus hänen verensä kautta, rikkomusten anteeksisaaminen, hänen armonsa rikkouden mukaan.” Ef. 1:7 Lunastus on täydellisempi, se on laajempaa. Jeesuksen veri on myös suojeleva voimaa. Herra Jeesus voi niin kuin on kirjoitettu suojella meitä virheistä! Hänellä on armo “avuksemme oikeaan aikaan”, tämä on apu syntiä vastaan, suojelemiseksi. Seitsemän kerta! Tämä tarkoittaa: kokonaisen armo! Täydellinen lunastus. Älä rajoittaa itseäsi vain yhden lunastuksen osan tai palanen kanssa. Ota uskossa veri vastaan sen ihmeellisen voiman kanssa, että sinäkin kokisit täydellä merkityksellä: “Siis, jos joku on Kristuksessa, niin hän on uusi luomus; se, mikä on vanhaa, on kadonnut, katso, uusi on sijaan tullut.” 2. Kor. 5:17

Onko sinun kohdallasi kaikki tullut uudeksi? Tai onko vielä joitakin jälkiä spitaalista? Onko vielä riippuvuutta ja tottumuksia, jotka Hänen valossaan eivät ole puhtaita? Oletko sitten noudattanut niitä “seitsemän kertaa”. Silloin sinä et omista kokonaista armoa. Silloin se riippuu sinusta. Jeesuksen veri toi täydellisen lunastuksen. Jeesuksen veri tekee kaikki uusiksi. Mutta – sinun pitää sukeltaa siihen seitsemän kertaa! Sinun pitää uskoa täydellisesti siinä, silloin sinä koet sen kokonaan.

Uusi rikkaus

“Mutta hän vastasi: ”Niin totta kuin Herra elää, jonka edessä minä seison, en minä sitä ota”. Ja Naeman pyytämällä pyysi häntä ottamaan, mutta hän epäsi.” 2. Kun. 5:16

Kenraali Naeman, joka on täysin tunteeton raha viehätöksensä, ei ollut tavannut aikaisemmin tällaista ihmistä. Ensiksi hän halusi kieltäytyä kohteliaisuuden vuoksi. Mutta silloinkin kun hän pakotti ja vaati – Elisa pysyi lujana. Hän ei ottanut rahoja. Kuusi tuhatta kulta guldenia, minkälaisen summa. Keralla Elisa olisi tullut mahtavaksi mieheksi. Ja jos hän olisi ottanut rahat itselleen, - mitä hän on voinut tehdä niiden kanssa! Niillä rahoilla olisi pidetty yllä kaikkia profeettakouluja. Juuri silloin oli nälänhätä. He juuri olivat nälänhädässä. Eikö hän toki ottaisi vastaan suurta summaa rahaa? Ei! Missään tapauksessa. Elisa tiesi, mikä vaara on rahan omistamisessa, miten paljon uskovia vihollinen on tehnyt halvaantuneiksi rahan sitoutumisen vuoksi. Harvinainen mies, profeetta Elisa! Vaikka kenraali Naeman tapaisia miehiä nykyisin löytyisikin – jos hän kulkisi Jumalan lasten keskuudessa – olisiko ihmisiä, jotka olisi kuin Elisa, irti rahoista?

Gohete sanoi: “Kaikki riippuu kullasta, kaikki kiirehtivät kultaa kohti, voi me köyhät!” Tässä hän sanoo ärsyttävä totuus, surullisen tosiasia. Kyllä mitä on ollut näin on: “Raha hallitsee maailmaa.” Raha rajoittaa koko maailmaa. Pyrkiä olemaan rikas, tämä on useampien ihmisten iskulauseena. Voi, mitä onnettomuutta vihollinen aiheuttaa rahan kautta!

Mitä tekee ihmiset pekkureiksi? Raha! Mitä tekee heidät varkaiksi? Raha. Tekemään varkauksia ja murhia? Raha, aina raha.

Voi, mikä syntinen tarina rahalla on. Rahalla on ikävä rooli maailmassa, on vielä surullisempaa, että sillä on sellaisen rooli myös Jumalan lasten kohdalla. Eikö ole totta, raha, jota meillä on, ne ovat rahaa, jotka eivät ole meidän, ne ovat Hänen rahojaan! Olemme vain taloudenhoitajia.

Nyt kysyn sinulta, oletko koskaan ojentanut kättäsi rahaherran puoleen? Etkö ole koskaan hyökännyt Jumalan luovuttamiin rahoihin? Ei tarvitse, että ihminen omistaisi suuren omaisuuden, tullakseen kitsaiksi. Ihminen voi tulla riippuvaiseksi myös pienestä määrästä rahaa. Rakas lukija Raamattu on täynnä varoituksia rahasta ja sen vaaroista. Älä ajattele, että niiden avulla tulet suureksi. Ole varovainen. Miksi Elisa niin päättäväisesti kieltäytyi Naemanin rahoista?

Hänellä oli aivan toinen aarre. ”Niin totta kuin Herra elää, jonka edessä minä seison...” jae 16. Tämä oli hänen aarteensa, hänen osansa. Hänellä oli Jumala ja se riitti hänelle. Mitä hän on tarvitsi, sen hän sai Jumalansa kädestä. Koskaan Hän ei pettänyt häntä. Häneen hän halusi luottaa edelleenkin. Voitko sanoa sitä sinä myös? Seisotko Jumalan edessä sinäkin samalla tavalla kuin Elisa? Onko Hän myös sinun Jumalasi? Luotaatko Häneen myös täydellisesti?

Kun opetuslapset jättivät ammattinsa ja seurasivat Herraansa, oliko heillä puutteita? Ei koskaan! Ei kenelläkään! (Luuk. 22:35) Meillä on suuri Jumala, rikas Isä. Hän tietää, mitä hänen lapsensa tarvitsevat.

Geehasilla Elisan palvelijalla, oli tilaisuus näinä vuosina kehittää itsekieltäytymyksen henkeä, jota hänen herransa elämätyönsä aikana osoitti. Hän sai olla edellä taistelija Herran armeijassa. Pitkän aikaa taivaan siunaukset olivat hänen käytettävissään; hän kääntyi pois niistä ja niiden tilalle, hän himoitsi petollisia aarteita maallisista rikkauksista. Nyt hänen salaisilla ahneudenhalulleen tuli tilaisuus, että hän lankesi mahtavaan viettelyyn.

“Geehasi, Jumalan miehen Elisan palvelija ajatteli: "Katso, minun herrani säästi tuota aramilaista Naemania, niin ettei ottanut häneltä, mitä hän oli tuonut..., minä riennän hänen jälkeensä ja otan häneltä jotakin." 2. Kun. 5:20

Tapahtui niin, että Geehasi salaperäisesti jahtasi aramilaista.

»Kun Naeman näki hänen rientävän jäljessänsä, hyppäsi hän alas vaunuistaan, meni häntä vastaan ja kysyi: 'Onko kaikki hyvin?' Hän vastasi: 'Hyvin on.'» »Mutta herrani», hän sanoi, »on lähettänyt minut ja käskee sanoa: 'Nyt juuri tuli luokseni Efraimin vuoristosta kaksi nuorta miestä, profeetanoppilaita. Anna heille talentti hopeata ja kaksi juhlapukua.'» Naeman suostui ilomielin pyyntöön ja patisti Geehasia ottamaan kaksi talenttia hopeaa yhden asemesta »ynnä kaksi juhlapukua», ja käski palvelijainsa kantaa lahjat perille.” P. ja kun. 174.

Kun Geehasi lähestyi Elisan taloa, hän jätti palvelijat ja otti hopeata ja juhlapuvut, sen jälkeen kun oli tehnyt sen hän esiintyi herransa edessä ja valehteli kaksi kertaa, välttääkseen nuhtelun. Profeetan kysymykseen: “”Mistä tulet, Geehasi?” Hän vastasi nimittäin: "Palvelijasi ei ole käynyt missään".” 2. Kun. 5:25. Toki nyt seuraa vakava syytös, ilmauksena siitä, että Elisa tiesi kaikki.

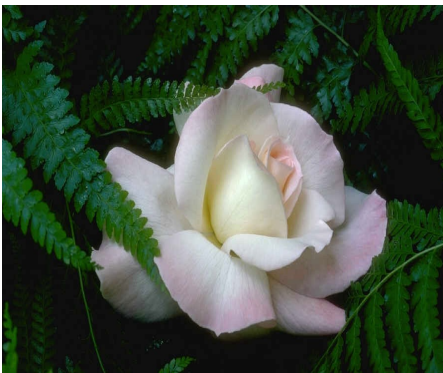
“Eikö minun henkeni kulkenut sinun kanssasi, kun eräs mies kääntyi vaunuissansa sinua vastaan? Oliko nyt aika ottaa hopeata ja hankkia vaatteita, öljytarhoja, viinitarhoja, lampaita, raavaita, palvelijoita ja palvelijattaria? Naemanin spitaalitauti tarttuu sinuun ja sinun jälkeläisiisi ikiajoiksi." Ja Geehasi lähti hänen luotansa lumivalkeana pitalista.” 2. Kun. 5:26, 27

Heti tuli kosto syylliselle. “Geehasin petos ei ollut mitenkään puolustettavissa. Kuolinpäiväänsä asti hän pysyi pitaalisena, Jumalan kiroamana ja lähimmäistensä kaihtamana.” P. ja kun. 175.

“Väärä todistaja ei jää rankaisematta, ja joka valheita puhuu, se ei pelastu.” Sananl. 19:5 Ehkä ihmiset ajattelevat, he voivat piilottaa heidän pahan tekonsa muista ihmisistä; mutta Jumalaa he eivät voi pettää.

“Eikä mikään luotu ole hänelle näkymätön, vaan kaikki on alastonta ja paljastettua hänen silmäinsä edessä, jolle meidän on tehtävä tili.” Heb 4:13

“Geehasi luuli saavansa Elisan petetyksi, mutta Jumala ilmaisi profeetalleen sen, mitä Geehasi oli puhunut Naemanille, ja yksityiskohdittain sen, mitä näiden kahden miehen välillä oli tapahtunut.” P. ja kun. 175. Aamen.

Kurt Barath

“Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan”

"Silloin on taivasten valtakunta oleva kymmenen neitsyen kaltainen, jotka ottivat lamppunsa ja lähtivät ylkää vastaan. Mutta viisi heistä oli tyhmää ja viisi ymmärtäväistä. Tyhmät ottivat lamppunsa, mutta eivät ottaneet öljyä mukaansa. Mutta ymmärtäväiset ottivat öljyä astioihinsa ynnä lamppunsa. Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni, ja he nukkuivat. Mutta yösydännä kuului huuto: 'Katso, ylkä tulee! Menkää häntä vastaan.' Silloin kaikki nämä neitsyet nousivat ja laittoivat lamppunsa kuntoon. Ja tyhmät sanoivat ymmärtäväisille: 'Antakaa meille öljyä, sillä meidän lamppumme sammuvat.' Mutta ymmärtäväiset vastasivat ja sanoivat: 'Emme voi, se ei riitä meille ja teille. Menkää ennemmin myyjäin luo ostamaan itsellenne.' Mutta heidän lähdettyään ostamaan ylkä tuli; ja ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssansa häihin, ja ovi suljettiin. Ja myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat ja sanoivat: 'Herra, Herra, avaa meille!' Mutta hän vastasi ja sanoi: 'Totisesti minä sanon teille: minä en tunne teitä.' Valvokaa siis, sillä ette tiedä päivää ettekä hetkeä. Matt. 25:1-13.

Miten käytämme aikamme?

Kaikki me odotamme Jeesuksen takaisin tuloa. Tiedämme että Hän tulee hyvin pian ja meidän tulee olla valmiit ottamaan Häntä vastaan kun Hän tulee. Mikä asia on päällimmäisenä päiväjärjestyksessämme? Onko ajalliset vai hengelliset asiat? Kulutamme koko aikamme, mahdollisuutemme, voimamme, varamme ja kykymme vain omiin tarkoituksiimme? Ajanmerkit, jotka Vapahtaja itse antoi täytyvät täsmällisesti. Onko ajalliset asiat niin kiinnostavia, mutta kun kyseessä on hengelliset asiat, silloin yleensä sanotaan: “Ei ole aikaa, ei ole rahaa, enkä jaksa!” Jos ihminen on kiinnostunut, hän löytää aina aikaa, rahaa ja intoa. Vertauksessa nukkuminen tarkoittaa välinpitämättömyyttä. Sielun vihollinen yrittää nukuttaa kaikki, jotka odottavat Kristuksen takaisintuloa, että menettäisivät valmistusaikansa ja sen johdosta oman pelastuksensa. Oi, pystymmekö ymmärtämään, että nyt on herätyksen aika, kun kaikki tapahtumat ympärillämme suurella äänellä huutavat: Jeesus tulee pian! Nyt pitää käyttää aikamme tämän kaiken suureen tapahtuman valmistelua varten.

"Emme voi käydä valmiina Herraa vastaan, jos vasta heräämme huutoon: »Katso, ylkä tulee!» koetamme saada tyhjat lamppumme täytetyiksi. Emme mitenkään voi tulla soveliaiksi hänen taivaalliseen seuraansa, jos täällä

elämme erossa hänestä.

Vertauksen viisailla neitsyillä oli öljyä lamppussa. Niinpä niiden liekit pysyivät kirkkaina koko pitkän yövalvomisen ajan. Lamput levittivät valoaan yljän kunniaksi. Pimeydessä loistaessaan ne valaisivat tietä hänen kotiinsa, hääjuhlaan.

Samoin tulee Kristuksen seuraajien levittää valoaan maailman pimeyteen. Pyhän Hengen välityksellä Jumalan sana valaisee päästessään muuttavana voimana vaikuttamaan vastaanottajansa elämään. Pyhä Henki kehittää ihmisissä Jumalan ominaisuuksia istuttamalla heidän sydämeensä hänen sanansa periaatteita. Hänen seuraajiensa tulee ilmaista hänen kirkkautensa valoa — hänen luonnettaan. Näin heidän tulee kirkastaa Jumalaa ja valaista polkua Yljän kotiin, Jumalan kaupunkiin, Karitsan hääjuhlaan." Kr. vert. 303, 304.

Koetus aika on lopussa!

Me elämme koetusajan viimeisiä hetkiä. Pian sinetöivä enkeli lopettaa työnsä ja silloin Ylimmäinen pappimme lausuu juhlalliset sanat: "Se on täyttynyt!" Silloin kukaan ei voi enää tehdä mitään pelastuksensa hyväksi. Jokaisen tapaus on ratkaistu – iankaikkiseen elämään tai iankaikkiseen kadotukseen. Se riippuu meistä nyt mihin joukkoon kuulumme silloin. Raamatussa meillä on esimerkkejä ihmisistä, jotka ovat laiminlyöneet valmistautumisensa ikuisuutta varten. Nooan aikana koko maailma jäi arkin ulkopuolelle. Vain kahdeksan henkilöä oli valmiita menemään arkkiin, mutta kohta kun ovi suljettiin nähdessään myrskyn alkavan, monet tulivat ja pyysivät päästä sisälle, mutta se ei ollut enää mahdollista. Näin tulee olemaan myös lopun aikana, kun armonovi suljetaan. Oi, Herra meitä armahtakoon, että olisimme niitä, jotka valmiina odottavat Hänen tuloansa.

Onko astiasi täynnä öljyä ja lamppusi palamassa?

Nyt on viimeiset mahdollisuudet, jotka meidän tulee käyttää hankkiaksemme kallisarvoista öljyä. Vapahtaja osoittaa, että ennen armonajan loppua, meidän pitää saada Pyhä Henki, joka loistaa meidän elämässämme ja tekee meidät hedelmälliseksi. Ilman tätä lahjaa, me emme ole valmiit kohtamaan Jeesusta. Haluammeko olla kuin viisaat neitsyet ja hankkia öljyä nyt, ennen kuin armonaika päättyy? Tästä öljyn hankkimisesta riippuu ikuinen elämämme ja sen vuoksi sen pitää olla pääasia elämässämme.

Kuinka meidän tulee toimia yhdessä Herran kanssa, että Hän täyttäisi

meidät Pyhällä Hengellä?

● Tutkia Hänen sanaansa ja rukoilla

“Te tutkitte kirjoituksia, sillä teillä on mielestänne niissä iankaikkinen elämä, ja ne juuri todistavat minusta;” Joh. 5:39.

● Palvella Häntä ja lähimmäistä rakkaudella

“Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.” Room. 12: 1.

● Pysyä Hänessä

“Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä.” Joh. 15:4, 5.

● Tehdä lähetystyötä ja tukea sitä

“Lähetä leipäsi vetten yli, sillä ajan pitkään sinä saat sen jälleen... Kylvä siemenesi aamulla äläkä hellitä kättäsi ehtoollakaan; sillä et tiedä, tuoko onnistuu vai tämä vai onko kumpikin yhtä hyvä.” Saarn. 11:1, 6.

● Käydä seurakunnan kokouksissa

“Älkäämme jättäkö omaa seurakunnankokoustamme, niinkuin muutamien on tapana, vaan kehottakaamme toisiamme, sitä enemmän, kuin enemmän näette tuon päivän lähestyvän.” Hebr. 10:25.

● Kaikista tuloistamme antaa takaisin Jumalalle kuluva osa

”Kunnioita Herraa antamalla varoistasi ja kaiken satosi parhaimmasta, niin sinun jyvääitiasi täytyvät runsaudella, ja viini pursuu sinun kuurnistasi.” Snl. 3:9, 10.

“Tuokaa täydet kymmenykset varastihuoneeseen, että minun huoneessani olisi ravintoa, ja siten koetelkaa minua, sanoo Herra Sebaot: totisesti minä avaan teille taivaan akkunat ja vuodatan teille siunausta ylenpalttisesti.” Mal. 3:10.

Kun vaellamme uskon tiellä yhdessä Herran kanssa luonnollisesti ja huomaamatta täytämme nämä kohdat, josta riippuu pelastuksemme ja Jumala lahjoittaa meille Hengen Hedelmä.

“Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen. Sellaista vastaan ei ole laki.” Gal. 5:22, 23.

Kaikki nämä hyveet loistavat elämässämme ja Jumala laittaa sinettinsä

päällemme merkiksi, että kuluumme Hänelle ikuisesti.

Herra meitä siunatkoon ja auttakoon, että astiamme olisi täynnä öljyä ja loistaisimme Hänen kunniakseen. Aamen.

Teidän veljenne Vladimir Marinov

Tarvitsemme elävää uskoa

Tässä elämässä joudumme kohtaamaan ankaria koetuksia ja tekemään suuria uhrauksia, mutta palkaksi saamme Kristuksen rauhan. On ollut niin vähän kieltäymystä ja kärsimystä Kristuksen asian tähden, että risti on melkein kokonaan unohdettu. Meidän täytyy osallistua Kristuksen kärsimyksistä, jos tahdomme istua Hänen kanssaan voittajina Hänen valtaistuimellaan. Niin kauan kun valitsemme helpon itse hemmottelun tien peläten kieltäymyksiä, uskomme ei milloinkaan vahvistu, emmekä saata tuntea sitä Jeesuksen rauhaa ja iloa, joka saadaan tietoisesta voitosta. Korkeimmalle korotettu lunastettujen joukko, joka puettuna valkeihin vaatteisiin seisoo Jumalan ja Karitsan valtaistuimen edessä, tietää mitä voittoisa taistelu merkitsee, sillä he tulevat siitä suuresta ahdistuksesta. Ne, jotka ovat mukautuneet olosuhteisiin ennemmin kuin antautuneet tähän taisteluun, eivät tiedä, miten kestää silloin kun tuska valtaa jokaisen sielun. Vaikka Nooa, Job ja Daniel olisivat maassa, nämä eivät voisi pelastaa omaa poikaansa eikä tyttärtään, sillä jokaisen on silloin pelastettava oma sielunsa vanhurskaudella, lonka itse on saanut. Kenenkään ei tarvitse sanoa, että hänen tilansa on toivoton ja ettei hän voi elää kristityn elämää. Kristuksen kuolemalla on jokaiselle sielulle varattu runsas apu. Jeesus on aina lähellä meitä milloin tarvitsemme apua. Huutakaa vain uskossa Häntä avuksenne, sillä Hän on luvannut kuulla anomuksemme ja vastata niihin. Jospa meillä olisi elävää, toimivaa uskoa! Sitä tarvitsemme ja meidän on saatava sitä, sillä muutoin sorsumme ja epäonnistumme koetuksen päivänä. Pimeys, joka silloin peittää polkumme, ei saa masentaa meitä eikä syöstä meitä epätoivoon. Se on verho, jolla Jumala peittää kirkkautensa, kun Hän tulee antamaan runsaita siunauksiaan. Menneitten kokemustemme perusteella meidän tulisi olla selvillä siitä. Sinä päivänä, jolloin Herralla on riita-asia kansansa kanssa tämä kokemus on oleva lohdutuksen ja toivon lähteenä. Nyt jos milloinkaan meidän on pidettävä itsemme ja lapsemme erillään maailman saasteesta. Nyt on aika, jolloin meidän on pestävä luontemme puku ja valkaistava se Karitsan

veressä. Nyt meidän on voitettava ylpeytemme, intohimomme ja hengellinen velttoutemme. Juuri nyt meidän täytyy herätä ja tehdä ratkaisevia ponnistuksia saavuttaaksemme luonteemme sopusuhtaisuuden.” Tänään jos kuulette Hänen äänensä älkää paaduttako sydämiänne” (Hebr.3:7-8,15) Asemamme on nyt mitä koettelevin odottaessamme ja tähystäessämme Herramme ilmestymistä. Maailma on pimeyden vallassa. ”Mutta te veljet”, sanoo Paavali, ”ette ole pimeydessä, niin että se päivä voisi yllättää teidät niinkuin varas”(1Tess.5:4).Jumalan suunnitelma on aina ollut tuoda valoa pimeyteen, iloa suruun ja lepoa väsymykseen odottaville ja kaipaaville sieluille. Veljet, mitä teette suuressa valmistustyössä? Ne jotka yhdistyvät maailmaan, saavat maailman muodon ja valmistuvat pedon merkkiä vastaanottamaan. Ne, jotka eivät luota itseensä, vaan nöyrtyvät Jumalan edessä ja puhdistavat sielunsa totuuden kuuliaisuudessa, - ne vastaanottavat taivaallisen luonteen ja valmistautuvat vastaanottamaan Jumalan sinetin otsaansa. Kun käsky annetaan ja sinetti painetaan, heidän luonteensa säilyy puhtaana ja tahrattomana kautta ikuisuuden. Nyt on valmistusaika. Jumalan sinettiä ei milloinkaan paineta saastaisen miehen tai naisen otsaan. Sitä ei milloinkaan paineta kunnianhimoisen ja maailmaa rakastavan miehen tai naisen otsaan. Sitä ei milloinkaan paineta sellaisten otsaan joilla on vilpillinen kieli tai petollinen sydän. Jokaisen sinetin saajan täytyy olla tahraton Jumalan edessä – kokelas taivasta varten.

O.Ihala / .E.W.

Ilosta olla mummona

Isovanhempina oleminen on etuoikeus ja ilo! Minulla on yhdeksän lastenlasta ja voin vain sanoa: Minä nautin mummona olemisesta! Asia on niin, että voin viettää ihania hetkiä lastenlasteni kanssa, eikä minun tarvitse huolehtia heistä ympärivuorokauden. Kaiken tämän lisäksi huomaan aina enemmän, kuinka tärkeä mummon vaikutus on. Jotta lapsi menestyy, hän tarvitsee aikuisia, joihin hän voi uskoa ja joiden rinnalla hän voi olla. Monet vanhemmat ovat tiiviisti sitoutuneita työelämänsä aikatauluihin ja arjen stressiin. Etenkin silloin jos on useampia lapsia, on useinkin erittäin kiireistä. Silloin ei vanhemmilla ole riittävästi aikaa jokaista lasta varten. Näissä tilanteissa mummot voivat tulla apuun. Minä sanon aina: Isoäidit ovat äitejä, jotka ovat rakkaalta Jumalalta saaneet toisen tilaisuuden, mutta he voivat olla valmiina, jos vanhemmat pyytävät neuvoa tai apua. Isoäidillä on niin paljon

annettavaa!

Lahjoittakaa rakkautta

Yksi arvokkaimmista mummon tehtävistä on, hemmotella lastenlapsiaan rakkaudella, vastaanottamisella ja kiitoksella. Ja erittäin tärkeitä: Mummit voivat antaa lastenlapsilleen tietoisuuden heidän omasta arvostaan. Tämä kaikki on ilmaista! Psalmissa 103: 13. sanotaan: ”Niinkuin isä armahtaa lapsiansa, niin Herrakin armahtaa pelkääväisiänsä.”

Tätä rakkautta, jonka taivaallinen Isä on antanut kaikille kristityille tulee jakaa eteenpäin, sitä tulee ilmaista joka päivä ja olla elävänä esimerkkinä.

Tällä tavoin isovanhemmat täyttävät heille uskotun tehtävänsä. He laittavat leiman lastenlasten sydämiin ja laskevat Jumalan rakkauden perustan.

Tätä rakkautta voi ilmaista myös keskusteluissa. Juuri silloin kun lastenlapset tulevat vanhemmaksi, he etsivät puhekumppaneita, jotka kuuntelevat heitä, ymmärtävät, neuvovat ja heijastavat heille toivoa. Minä haluan olla luottamuksellinen mummo, niin kuin nainen sananlaskujen 31. luvussa. ”Hän säteilee voimaa ja arvontoa. Hän nauraa eikä pelkää tulevaa päivää. Hänen puheissansa on viisauden sanat ja ohjesääntönsä hän antaa ystävällisellä äänensävyllä.”

Olla hengellisiä esikuvia

Mummit ovat esikuvia, joko he haluavat tai eivät niin hyvässä kuin huonossakin mielessä. Voidakseni hyvässä olla esikuvana, minä haluan olla Jumalalle kuuliainen ja haluan yhä uudelleen muuttaa itseäni, päästäkseni Jeesuksen kaltaiseksi. Ef. 5:1 sanotaan: ” Olkaa siis Jumalan seuraajia, niinkuin rakkaat lapset,”

Ennen kaikkea kerron lastenlapsilleni kokemuksia, kuinka minä olen saanut kokea Jumalan rakkautta. Pienet lastenlapseni minä otan mielelläni syliini, luen lasten Raamatusta tai laulan heidän kanssaan. Mummona tahdon heijastaa iloa, nauraa ja leikkiä lastenlasteni kanssa. En halua olla mikään pitkävetinen, jörö, ärtyisä, pahantuulinen mummo. Luonnollisesti tulee surunkin hetkiä, ja ne kuuluvat elämään. Kun mieheni kuoli, olin sen jälkeen erittäin surullinen, ja tämän lastenlapseni huomasivat. Selvitin heille myöskin suruni syyn. Yksi lastenlapsistani kysyi minulta: Miksi sinä itket? Sanoin hänelle: ”Ukki ei enää elä. Kaipaen häntä niin kovasti.” Tähän hän sitten tuumasi: Mummo, rukoilkaamme sitten” Vähitellen ilo palasi elämäämme takaisin!

Rukoilla ja siunata

Parasta, mitä mummot voivat tehdä lastenlapsilleen, on kantaa heitä rukouksissa ja siunata. Kun lastenlapset ovat luonani, niin mielelläni asetan käteni heidän päänsä päälle, silitän ja siunaan heitä. Sillä tiedän: Siunaaminen ja rukoileminen ei koskaan ole turhaa. Jeesuskin asetti kätensä lasten päälle, rukoili ja siunasi heitä (Matt. 19:15). Oi, mikä arvonanto!

Ollessani n. seitsemän vuoden vanha, vierailin, pienen mummoni luona, niin kuin minä häntä nimitin. Hän eli erittäin yksinkertaisesti. Kuitenkin hän oli hengellisesti rikas: Hän rukoili! Tuvassaan hänellä oli vanha nojatuoli. Katselin hänen toimiaan päivittäin ja silloin kun olin yökylässä. Makuuhuoneessa ei ollut yhtäkään ikkunaa ulospäin, vaan vain tuvasta. Kun olin nukkumaan menossa kuulin mummoni rukoilevan kovalla äänellä. Uteliaisuudessani halusin katsoa verhojen läpi mitä mummo teki. Hän oli nojatuolinsa vieressä polvillaan ja rukoili lastensa, lastenlastensa ja kaikkien jälkeläistensä puolesta, joita hän ei enää voinut tulla tuntemaan ja hän siunasi heidät. Myös minunkin nimeni mainittiin, Kuinka kiitollinen olinkaan! Tämänlaisen näkemyksen olen saanut isoäidistäni!

Vuonna 2002 tapasi serkkujani. Kaikkiaan meitä on yhteensä n. 50 henkilöä. Kahta lukuun ottamatta olemme kristittyjä. Muutamat ovat täysipäiväisesti hengellisessä työssä. Samoin on yhtä paljon kristittyjä lastenlapsia ja lasten lastenlapsia, ja myöskin heistä on muutamia hengellisessä työssä. Olen vakuuttunut siitä, että ”pieni mummoni” on vaikuttanut rukoustensa kautta tähän tilanteeseen hyvin paljon.

Jos mummo rukoilee, niin siunaus virtaa aina tuhansiin polviin saakka. Psalmissa sanotaan: ”Halleluja – ylistäkää Herraa! Onnellinen se, joka kunnioituksella kääntyy Herran puoleen ja iloitsee hänen käskyistään. Hänen jälkeläisensä nauttivat koko maassa korkeaa arvonantoa, sillä Jumalan siunaus lepää jokaisen sukupolven päällä, jotka eivät hänestä eroa.” (saksalainen. Raamatun käännös)

Anna perintö eteenpäin

Jumalaa pelkääväsillä isovanhemmilla on etuoikeus, antaa uskon perintö eteenpäin. Ps. 78:3-7. sanotaan: ”Mitä olemme kuulleet, minkä olemme saaneet tietää ja mitä isämme ovat meille kertoneet, sitä me emme heidän lapsiltansa salaa, vaan me kerromme tulevalle polvelle Herran ylistettävistä teoista, hänen voimastansa ja ihmeistänsä, jotka hän on tehnyt. Hän asetti todistuksen Jaakobiin, hän sääti Israeliin lain ja käski meidän isiemme julistaa

ne lapsillensa, että jälkipolvi saisi ne tietää, saisivat tietää vastedes syntyvät lapset, ja nekin nousisivat ja kertoisivat niistä lapsillensa. Niin nämä panisivat uskalluksensa Jumalaan eivätkä unhottaisi Jumalan tekoja, vaan ottaisivat hänen käskyistänsä vaarin.”

Perintöön kuuluu myös tapoja. Aina silloin, kun perheenä vierailimme vanhempieni luona, niin silloin annettiin erikoinen jäähyväissiunaus: Me asetuiimme piiriin seisomaan kädet käsiin liitettyinä ja isäni siunasi meidät kotimatkalle seuraavaan tapaamiseen saakka.. Tämän siunauksen kanssa ajoimme kotiimme. Aina tähän päivään asti tämä on ollut kallisarvoinen muisto vanhemmistani. Omien lasteni kanssa olen jatkanut tätä oppimaani käytäntöä. Aineellinen perintö katoaa. Mutta hengellinen perintö rikastuttaa lastenlapsia koko elämän ajan.

Lahjoittakaa itsellenne lastenlapsia

Ehkä te olette jo mummon iässä, mutta ei ole omia lastenlapsia? Ei teidän tämän johdosta tarvitse laiminlyödä mummon iloja! Ehkä te tapaatte joita kuita naapurustossa tai seurakunnassa. Sen tähden pyytäkää Jumalalta, että hän ohjaisi teille lapsen, jolle voisitte olla rukoileva mummo. Rakastakaa tätä lasta rukoilkaa tämän puolesta ja siunatkaa häntä. Psalmissa 113:9. on kirjoitettu: ”joka antaa hedelmättömän asua kodissa, iloisena lasten äitinä! Halleluja!” Tämä jae voisi kuulua myös näin: ”Naisella, jolla ei ole lastenlapsia, hän lahjoittaa niitä, jotta hänestä tulee onnellinen mummo!” Henkilö joka huolehtii lapsesta Jumala siunaa häntä aivan erikoisella tavalla. Tämän palveluksen Jumala ottaa erittäin henkilökohtaisesti. Luuk. 9:48 ”ja sanoi heille: ”Joka ottaa tykönsä tämän lapsen minun nimeeni, se ottaa tykönsä minut; ja joka ottaa tykönsä minut, ottaa tykönsä hänet, joka on minut lähettänyt. Sillä joka teistä kaikista on pienin, se on suuri.”

Minun seurakunnassani on aviopari ja heille lahjoitettiin iäkkäimpinä poika. Koska isovanhemmatkin olivat jo kuolleet, niin he saivat seurakunnastamme uudet. Nämä ”lainatut” isovanhemmat olivat erittäin onnellisia siitä ja he aivan piristyivät. Nyt hekin ovat jo kuolleet. Kuitenkaan hän ei jäänyt ilman mummoa, sillä hän sai rukousta äidin mummon sijasta. Minä uskon vahvasti: Jumala haluaa lahjoittaa lapsille mummon. Ratkaiseva kysymys on: Kuka mummoista antaa lahjoittaa itselleen lastenlapsen?

Lehdestä LYDIA, 2/2012, www.lydia.net

Puhdassydämiset saavat nähdä Jumalan

1. Paatunut on tämän kansan sydän.

Korvillaan he työläästi kuulevat ja silmänsä he ummistavat, etteivät he näkisi, eivätkä ymmärtäisi sydämeltään, etteivät kääntyisi ja etten minä heitä parantaisi.

2. Sillä minä annan teille uuden sydämen ja uuden hengen.

3. Joka korkeimman suojassa istuu.

Tutkistelemme muinaisia päiviä ja kaikkia kättesi tekoja.

4. Herralle pyhitetty kansa.

Vaan sen pyhän mukaan olkaa kaikissa vaelluksissanne pyhät. Sillä **minä olen pyhä**. Pyrkikää rauhaan ja pyhitykseen, muutoin ei kukaan ole näkevä Herraa. Taivaaseen ei pääse mitään epäpyhää, ei valheita.

5. Olkaa siis täydellisiä niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.

Pyhitä heidät totuudessa Sinun Sanasi on totuus.

6. Kun tulimme sovitetuiksi Hänen kanssansa Poikansa kuoleman kautta. Paljon enemmän kun olemme sovitetut, pelastumme Hänen elämänsä kautta. Tee sovinto niin saavutat onnen.

7. Autuaat ovat rauhantekijät. Sillä heidät pitää Jumalan lapsiksi kutsuttaman. Kuinka suloiset ovat niiden jalat jotka hyvää sanomaa julistavat. Rauhan minä jätän teille. En anna niin kuin maailma antaa.

Mun tähteni sä jätit loiston taivaan, Sä puhdas, viaton ja synnitön. Maan päälle tulit alas tuskaan, vaivaan Mun tähteni, näin halvan hylkiön.

Sun päällesi mä pilkkapuvun laitoin, Sun jalkoihis ja käsiis naulat löin. Mä kruunun sulle tappuroista taitoin Ja otsan puhtaan sillä seppelöin.

Oi rakkaus, sä tuskan aateloima, Nyt eessäs maahan tahdon kumartaa. On ylistetty pyhän veren voima, Se kurjan

kuolemasta pelastaa.

Saa lunastettu lauma luokses tulla, Sen kohta kutsut päälle pilvien. Saan minäkin! Ei ansiota mulla Kuin arvet lyömieni naulojen.

Nämä Raamatun lauseet ovat edesmenneen Laura – sisaren kokoamia. Siunatkoon nämä jokaisen lukijan sydämen Taivastiellä.

Merja - sisar

Kiitos Vapahtajallemme!

“Alentuessaan ottamaan ihmismuodon Kristus osoitti luonteensa olevan Saatanan luonteen vastakohtan. Mutta Hän astui vieläkin alemmaksi nöyryyden polulla. »Hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen; Hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.» Fil. 2: 8. Kuten ylimmäinen pappi riisui loistavan ylimmäispapillisen vaippansa ja suoritti tehtävänsä tavallisen papin valkoisessa liinapuvussa, samoin Kristus otti orjan muodon ja uhrasi uhrinsa, ollen itse sekä pappi että uhri. »Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi.» Jes. 53: 5. Kristusta kohdeltiin meidän ansiomme mukaan, jotta meitä voitaisiin kohdella Hänen ansionsa mukaan. Hänet tuomittiin meidän syntiemme tähden, joihin Hänellä ei ollut mitään osaa, jotta meidät voitaisiin vanhurskauttaa Hänen vanhurskautensa tähden, johon meillä ei ole mitään osaa.”

AT. 14, 15

Uudelle vuodelle

1. Jumala on antanut meille armon,
että saamme edelleen elää.
Ja rakkaittemme ryhmän kanssa,
saamme siirtyä uuden vuoden sisälle.
2. Herralle kiitoskaikista antimista,
joita alituisesti olemme saaneet.
Hänelle ylistys kaikesta uskollisuudesta,
jota HÄN päivittäin uudestaan osoittaa.
3. Mitä tämä vuosi on meille tuova?
Kenet tullaan laskemaan haudan lepoon?
Kuka saa elää, kuka on kuoleva?
Kuka pelastuu, kuka tuhoutuu?
4. Ei tule luottaa ihmisten apuun,
HÄNELLE, johon ristillä katsomme,
antaudu kaikessa nöyryydessäsi.
Mene HÄNEN tykönsä kaikinne
suruinesi ja huolinesi!
5. Silloin uskon voimasta kohoaa
sinun harras rukouksesi armonistuimelle.
Vapaana laiskasta epäuskonyöstä.
Jumalan luo, rakkaan Poikansa Jeesuksen kautta!
6. Vuoden läpi Hän sinut sitten opastaa,
niin ilon kuin hämmäränkin aikoina.
Säilytä Hänet alati silmiesi edessä!
Olkoon tämä tunnuslauseesi uutena vuotena!
Minä kannan teitä Jes. 46:4
7. JUMALA kantaa Sinua, sen tähden älä epäile!
Vartija on uskollinen, joka yksi valvoo.
Se käsi on voimakas, joka elämäsi ohjaa,
Jumala on sellainen JUMALA, joka muistaa
omiansa. F. Hasseberg

- Ilmoituksia -

Nuorisosapatteja

Henkinen ja hengellinen sivistys
5.1.2013.

Tiede ja Raamattu
2.2.2013.

Raamatun elämäkertoja
2.3.2013.

Sydämellisesti tervetuloa!

Seurakunnan lehtien vuosikerta hinnat

Sapatin Vartija 22 Euroa
Sapattikoululäksyt 14 Euroa
Hartauskalenteri 14 Euroa

Seurakunnan tilinumero Sampo FI85 8000 1500 71 4655

Siunattua Uutta Vuotta!

AFRIKASSA

ETELÄ-

Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen." Meidän jalkamme saavat seisoa sinun porteissasi, Jerusalem; sinä Jerusalem, rakennettu kaupungiksi, johon kokoonnutaan yhteen, jonne sukunnat vaeltavat, Herran sukunnat, niinkuin Israelille on säädetty, kiittämään Herran nimeä. Sillä siellä ovat tuomioistuimet, Daavidin huoneen istuimet. Toivottakaa rauhaa Jerusalemille, menestykööt ne, jotka sinua rakastavat. Rauha olkoon sinun muuriesi sisällä, olkoon onni sinun linnoissasi. Veljieni ja ystäväni tähden minä sanon: olkoon sinulla rauha. Herran, meidän Jumalamme, huoneen tähden minä tahdon etsiä sinun parastasi.

Ps. 122